

[Tove Jørgensen.]

så skulle gælde både invalide- og enkepension, idet ændringsforslag herom ville blive udarbejdet inden tredjebehandlingen.

Men jeg føler trang til at trække et andet særdeles alvorligt problem frem, og jeg må sige, at hr. Albertsens beklagelser desværre ikke hjælper de mennesker, som nu yderligere skal se deres levevilkår forringet. Der er desværre ikke tale om filosofi, men om yderst barske realiteter. Det drejer sig om de ændringsforslag, DKP har stillet til lovforslaget om børnetilskud og andre familieydelse. De går kort og godt ud på, at der til familier med en bruttoindkomst på under 20.000 kr. gives dobbelt børnetilskud og ungdomsydelse. Man kan så spørge – og det gjorde fru Inge Krogh faktisk –: findes der familier, der kan leve af det? Her kan vi henvise til svar, vi har fået i udvalget på spørgsmål i forbindelse med kommunisternes beslutningsforslag nr. B 45. Der findes i dag 15.000 enlige forsørgere med 23.000 børn, og jeg vil gerne give et eksempel på, hvad de skal leve af.

En enlig, fraskilt kvinde på 45 år med 2 mindreårige børn kan få enkepension i henhold til enkepensionslovens § 1, stk. 2. Hun får årligt pr. barn forhøjet børnetilskud, særligt børnetilskud og bidrag fra fraskilt mand, et beløb på i alt 7.640 kr. pr. år, svarende til 636 kr. pr. måned, 21 kr. pr. dag. Og det er til alt, til mad, tøj, rengøring, fornøjelser – hvis der kan blive noget til det for de 23.000 børn, det drejer sig om. De vil efter det forslag, der her ligger, få 12 kr. mere pr. måned, dvs. det fyrstelige beløb af 40 øre mere pr. dag. De får med andre ord den enorme sum af 21 kr. 62 øre til at bestride samtlige udgifter til deres børn. Jeg kan bare lige nævne sådan noget som, at prisen for et par cowboybukser til en dreng på 14 år svarer til 7 dages leveomkostninger. Et par sko kan måske fås for et minimum af 5 dages forbrug. Derfor burde forhøjelserne til disse grupper være af en helt anden størrelsesorden. Vi kan simpelt hen ikke være bekendt, at vi lader nogen mennesker leve under de vilkår.

Vi har samtidig i dette ting oplevet, at man har fjernet EFG-støtten. Har en kvinde i denne situation et barn ved første basisår i EFG, så har hun intet til rådighed andet end disse penge. Det er ganske umuligt at leve for. Et mindstemål burde have været den reelle forhøjelse på 5 pct. og ikke de 3,2 pct., som kunne beregnes frem på grundlag af momskompensatio-

nen og stigningerne; men det faktiske, de får, det er 1,5 pct. stigning. Jeg kunne godt tænke mig at vide, hvor ligestillingsrådet er henne, hvor børnekommissionerne er henne i forbindelse med de levevilkår, vi her byder 23.000 danske børn. Det er simpelt hen under minimum. Det kan vi ikke være med til, og vi vil meget stærkt anbefale også forligspartierne én gang til at gå i udvalget og se, om ikke der kan blive de 50–60 mill. kr., som skulle til for i hvert fald at ændre på disse ting. Det var det mindste, vi kunne gøre i denne situation.

Alfred Hansen (DR):

Jeg vil kommentere retsforbundets stilling til de 3 stillede ændringsforslag.

Det første ændringsforslag, stillet af fremskridtspartiet, agter retsforbundet at stemme for. Vor begrundelse er, at der er sket en varefordyrelse også for de ældre, måske specielt for de ældre, som hører til de absolut laveste indkomstgrupper. For det andet må vi konstatere, at der gives milliardbeløb i erhvervsstøtte. For det tredje må vi konstatere, at gennem de 200 mill. kr., der er afsat på årsbasis til isoleeringsarbejder i form af fradragsret, vil man kunne opnå en skattebesparelse, men da pensionister som regel ingen skat yder, har de ikke mulighed for at få del i disse offentlige tilskud.

Der er altså her tale om en gruppe, som i allerhøjeste grad af dette forlig, der her er indgået, bliver ramt på deres pengepung, og vi finder det både rimeligt, velbegrundet og ansvarligt at give denne gruppe mennesker et større beløb.

Det skorter åbenbart ikke på evnen til at give ud, til at være rundhåndet, i dette ting, men det skorter desværre på viljen til at give de steder, hvor der virkelig er behov. Retsforbundet vil gerne stemme for det, men vi er ikke helt enige i de bemærkninger, som fremskridtspartiet anfører til ændringsforslaget.

Vi vil ligeledes stemme for det af fru Tove Jørgensen stillede ændringsforslag om at give mere til familier med en bruttoårsindkomst på mindre end 20.000 kr. Det er helt i overensstemmelse med retsforbundets socialpolitik. Vi mener ikke, det kan være socialt forsvarligt at give til 80-90 pct. af befolkningen, som tilfældet er i dag, men derimod at finde de grupper i befolkningen, som virkelig har hjælp behov, og så ikke bare spise dem af med en klatskilling, men virkelig give dem noget. Vi havde gerne set, at man havde prioriteret både